

Galéria mesta Bratislavy/ Bratislava City Gallery**Otvorené denne okrem pondelka 11. 00 h – 18.00h/ Daily except Mondays 11 a.m. – 6 p.m.**tel. 5443 1556–8, 5443 2807, e-mail: gmb@gmb.sk, pr@gmb.sk[http:// www.gmb.bratislava.sk](http://www.gmb.bratislava.sk)*Zberatelia sú ľudia s taktickým inštinktom.*

Walter Benjamin

Zberateľ je kultúrnou zálohou národa.

Wilhelm Bölsch

Zberateľ je človek, ktorého túžba nemôže byť nikdy úplne vypočutá.

Zuzana Hošková

Slovenská moderna očami zberateľov**Príbehy vášne a lásky k umeniu**

Viem, že mnohí zberatelia nemajú výtvarných teoretikov príliš v láske. Jeden z najväčších zberateľov umenia, americký miliardár Albert C. Barnes, ich doslova nenávidel. Ani nie tak na Slovensku, ako skôr v zahraničí som sa aj ja často stretával s veľmi rezervovaným vzťahom kurátorov významných múzeí k zberateľom, ale niekedy som narazil aj na averziu z opačnej strany. Samozrejme, vždy sa nájdu nejaké príčiny, ale som hlboko presvedčený o nutnosti vzájomnej spolupráce. Pripravoval som už množstvo výstav, ktoré by sa bez súkromných zbierok jednoducho nedali kvalitne zostaviť. Až na dve malé výnimky som však mal s majiteľmi kvalitných zbierok vždy výborné skúsenosti. Vždy bolo pre mňa obohatením sa s nimi stretávať, vidieť diela v ich zbierkach, počúvať ich zaniietené výklady o získaných obrazoch, plastikách, kresbách či grafických listoch. Neraz som bol prekvapený ich hlbokými vedomosťami o konkrétnom diele, autorovi či určitom umeleckom štýle. Často som si vypočul nádherné príbehy o jednotlivých obrazoch či neopakovateľné zážitky z ich zberateľskej vášne. Samozrejme, v niektorých zbierkach som sa stretol aj s falzifikátmi, ale to už súvisí s dnešnou dobou, s trhom zaplaveným falzifikátmi, kde často ani pre odborníkov nie je ľahké jednoznačne určiť originalitu. Známy je výrok jedného francúzskeho experta, že „Corot je autorom 3 000 obrazov, z ktorých sa 5 000 nachádza v USA“. Práve zážitky zo stretnutí a diskusií s umelcami, kolegami a zberateľmi patria popri realizácii samotných výstav a vydávaní katalógov a publikácií k tomu najkrajšiemu, čo moja práca so sebou prináša. Už pred dvoma rokmi som bol kurátorom výstavy *Zberateľská vášň. Slovenské*

*výtvarné umenie 1957 – 1970*¹, ktorú som pripravoval v spolupráci s Janom Kukalom. Ten participoval aj na mnohých iných výstavách v Galérii mesta Bratislavy, ako napríklad *Alfonz Mucha, Josef Lada, Secesia, Vincent Hložník, Josef Čapek, Jan Zrzavý*² atď. V Galérii mesta Bratislavy sme tiež pripravili viacero výstav z významných súkromných zbierok, napríklad zo zbierky Medy Mládkovej, Vladimíra Železného³ a mnohých ďalších.

Preto pre mňa bolo veľkou ct'ou, že Spoločnosť zberateľov umenia sa obrátila práve na mňa, aby som robil kurátora tejto výstavy. Už v katalógu *Zberateľská vášeň* som spomínal, že aj moji rodičia boli menšími zberateľmi a dá sa povedať, že bez tohto rodinného zázemia by sa umenie asi ťažko stalo mojím životným poslaním. Prirodzene, za takmer tridsať rokov, čo sa profesionálne venujem výtvarnému umeniu, som spoznal mnoho súkromných zbierok, ale počas príprav tejto výstavy som navštívil viacerých zberateľov, ktorých som predtým nepoznal, a ktorých zbierky boli starostlivo koncipované, precízne vybudované a pre mňa osobne nečakane objavné. Niektoré boli budované niekoľko desaťročí, ďalším zberateľom sa podarilo dať dokopy kvalitnú zbierku v relatívne krátkom čase. Niektoré zbierky zaberali veľkú časť rozľahlých rezidencií, ale veľmi kvalitnú zbierku zanieteného zberateľa som našiel aj v jednoizbovom byte v jednom stredoslovenskom meste. Medzi zberateľmi boli mnohí lekári, právnici, architekti, podnikatelia, všetko veľmi kultivovaní, vzdelaní ľudia s rozsiahlymi vedomosťami a túžbou svoje poznatky o umení ďalej rozvíjať. Zberateľstvo sa stalo neodmysliteľnou súčasťou ich života.

Zoznam zberateľov by sa asi nedal ani spísať. V tejto súvislosti sa tejto téme nemôžem podrobnejšie venovať, preto aspoň spomeniem, že na začiatku zberateľskej vášne západnej Európy stojí Karol Veľký, pod ktorého vplyvom sa zberateľstvo pomerne rýchlo rozširuje. Za čias Mediciovcov sa dokonca stáva otázkou spoločenskej prestíže. Zakladateľom francúzskeho zberateľstva je František I., ktorý zaplatil za Leonardovu *Monu Lisu* sumu rovnajúcu sa hodnote 12 000 kg čistého striebra. Z ďalších zberateľov treba spomenúť Alberta V., Fridricha Tirolského či Rudolfa II., ktorý svoje zbierky ukrýval pred zrakom verejnosti na pražských Hradčanoch. Dôležité boli zbierky Karola V., Filipa II. a neskôr aj Filipa IV. v Madride, v Anglicku zas zbierka Karola I. Významné boli aj zbierky kráľovnej Kataríny II. a známeho kupca Treťjakova. Vo Viedni to bola najmä zbierka Leopolda Wilhelma, ktorú zdedil Ferdinand III., ktorého zbierka tvorí základ Umelecko-historického múzea vo Viedni. V 19. storočí boli významnými zberateľmi Victor Chauqué, Julian Tanguy, Gustave Caillebotte. Z najvýznamnejších zberateľov 20. storočia spomeňme aspoň Peggy Guggenheimovú, Paula Gettyho, Calouste Gulbenkiana, Alberta C. Barnesa, dôležitá je aj

zbierka anglickej kráľovnej Alžbety II. Mnohé z týchto zbierok postihol osud, ktorý je nočnou morou každého vášnivého zberateľa. Po ich smrti sa rozpadli. Po páde Mediciovcov v roku 1494 bola časť ich zbierok rozkradnutá a časť rozpredaná na dražbe. V dôsledku niekoľkých plienení sa roztratila aj slávna zbierka Rudolfa II., zbierka Karola I. Stuarta bola po jeho poprave v roku 1649 rozpredaná a takto by sme mohli pokračovať ešte veľmi dlho. Spomeňme však aj množstvo českých zbierok, ktoré boli po reštitúciách vrátené dedičom, ktorí ich zväčša obratom rozpredali. V tomto prípade bola niť zberateľstva a vzťahu k umeniu pretrhnutá, ale nezriedka sa stáva, že potomkovia sa snažia zbierku čo najrýchlejšie speňažiť aj bezprostredne po smrti zberateľa. Ponosy zberateľov na neochotu galérií a múzeí prijímať ich zbierky ako dar bývajú zväčša oprávnené len čiastočne. Pre múzeum totiž nie je ľahké splniť zväčša logickú požiadavku, aby tieto diela boli nainštalované v stálej expozícii. Často tomu bránia priestorové dôvody, ale ešte častejšie je to skutočnosť, že galéria má vo svojich zbierkach kvalitnejšie diela od tých istých autorov, a preto ich celkom logicky nemôže vo svojich stálych expozíciách vymeniť. Objavujú sa však, i keď u nás len sporadicky, veľkorysé ponuky daru kvalitných diel, ktoré by do svojich expozícií rada zaradila akákoľvek galéria. Nezabudnime, že sa hovorí, že každá zbierka je potenciálny základ múzea.

Zberateľstvo výtvarného umenia na Slovensku nemalo pred rokom 1989 príliš veľkú tradíciu. Z histórie môžeme spomenúť Alberta Tešínskeho, ktorý však svoju zbierku presťahoval do Viedne, kde sa stala základom Albertiny. Zo šľachticov vlastnili rozsiahlejšie zbierky Pállfyovci, Törökovci, Nyáryovci, z meštianskych zbierok boli známe Höbnerova, Ederova, Falranconiho, Stampfelova, Scercova. Po roku 1948 zberateľstvo na Slovensku prakticky neexistovalo, menšie súkromné zbierky začali vznikať až od začiatku 60. rokov. Najvýznamnejším zberateľom bol Ernest Zmeták, ktorý spolu s manželkou venoval v roku 1980 ich rozsiahlu zbierku Galérii umenia v Nových Zámkoch. Aj na dnešnú dobu nevídaná bola predovšetkým ich zbierka starého umenia, zahŕňajúca diela od antiky cez gotiku, renesanciu a barok až po umenie 19. a prvej polovice 20. storočia. Okrem tejto zbierky existovalo aj niekoľko ďalších súkromných zbierok, napríklad zbierky Ivana Zubaľa, Ivana Melicherčíka či Jana Kukala, najvýznamnejším zberateľom grafiky sa stal Ivan Panenka. Po roku 1989 sa začalo zberateľstvu venovať čoraz viac nadšencov. Postupne vznikli viaceré významné zbierky, ktorých majitelia sa už nevenovali iba samotnému zhromažďovaniu umeleckých diel, ale aj ich verejnej prezentácii (často formou zakladania galérií a vydávania publikácií) či podpore umelcov. V tejto súvislosti môžeme spomenúť Galériu Linea, ktorú založil Ivan Zubaľ so synmi, mimoriadne významným počinom bolo založenie Múzea Milana

Dobeša a Galérie Komart, ktoré sa sústreďujú na prezentáciu konštruktivismu. Svoju zbierku, ktorú často prezentuje na výstavách, si precízne vybudovala Prvá slovenská investičná skupina. Veľkoryso je ponímaná Danubiana, ktorú založil zberateľ holandského pôvodu Gerhard H. Meulenstein, mimoriadne kvalitnú zbierku vybudovala Zoya Gallery, ktorá nedávno otvorila svoju novú exkluzívnu galériu v Dubovej za Modrou. Na organizovanie výstav a schôdzovú činnosť poskytuje priestory svojej galérie aj Viliam Plevza, Galériu Bastart otvoril ďalší zberateľ, Pavol Weis. Viacerí zberatelia podporovali výtvarné umenie aj inými spôsobmi, spomeniem aspoň niektoré. Ivan Zubal⁴ napísal v roku 1999 publikáciu *Encyklopédia obrazu*, Ivan Melicherčík vydal v roku 2004 útlu, ale spontánnu knihu *O zberateľstve alebo delirium collectoris*,⁵ výraznú podporu mladého umenia nachádzame v Nadácii Mladá maľba, ktorá podporila vznik publikácie *Nová krv. Mladá slovenská maľba*⁶ a podporuje tvorbu mladých maliarov. OZ Artfriends podporilo vznik viacerých publikácií, napríklad *Albín Brunovský. Kompletne grafické dielo 1960 – 1997*,⁷ *Slovenská grafika 20. storočia*⁸ či *Po stopách umenia*.⁹ V čase písania tohto textu je už v tlači ďalšia publikácia – *Hranice geometrie. Geometrické a konštruktívne tendencie v slovenskom výtvarnom umení od roku 1960 po súčasnosť*,¹⁰ ktorú podporil zberateľ Ivan Krejčí. Najvýraznejším podporovateľom vydávania kníh spomedzi zberateľov je však Vladimír Hanzel – počet titulov vydaných jeho vydavateľstvom Q-EX je impozantný: *Galandovci I*, *Galandovci II*, *Pavol Tóth*, *Martin Benka*, *Ján Hála*, *Ignác Bizmayer*, *Agnesa Sigetová*, *Zoltán Palugyay*, *Vladimír Kompánek*, *Gustáv Mallý*.

Mnohí zberatelia si svoje zbierky budujú sami. Nemôžu žiť bez tejto spaľujúcej vášne, bez ustavičnej túžby po nových akvizíciách, bez kontaktu s umelcami a inými zberateľmi. Sú však aj zbierky, ktoré pre konkrétnu inštitúciu či majiteľa vybudovali profesionálni výtvarní teoretici, a ktoré majú nesporne špičkovú kvalitatívnu úroveň, ako napríklad Prvá slovenská investičná skupina či Galéria Zoya. Zberateľstvu jednoznačne napomohol aj vznik viacerých aukčných spoločností, prostredníctvom ktorých obohatili svoje zbierky viacerí zberatelia. Rozsiahlu a kvalitnú zbierku umenia vlastní najmä aukčná spoločnosť Soga, ktorá tiež podporuje a sponzoruje viaceré aktivity v oblasti výtvarného umenia.

Pri zbieraní výtvarného umenia je veľmi ťažké nemať vymedzený okruh vlastného zberateľského záujmu. Ak zberateľ nemá možnosti ako J. P. Getty, ktorý zbieral diela od antiky až po 19. storočie a zamestnával celé tímy odborníkov špecializujúcich sa na jednotlivé obdobia, sústreďuje sa na určité konkrétne obdobia, niekoľko vybraných období či tematických okruhov. Rovnako nie je možné predstaviť na pomerne komornej ploche galérie príliš široký zberateľský záber. Ako som už spomínal, v januári 2007 sme predstavili diela od

súkromných zberateľov z obdobia 1957 – 1970, na terajšej výstave predstavujeme diela od posledného decénia 19. storočia až do roku 1948. Všetky diela pochádzajú zo zbierok Spoločnosti zberateľov umenia a vzhľadom na obmedzený priestor sme sa rozhodli vystaviť od každého umelca maximálne dva obrazy. Nejde teda o hlbšie mapovanie výtvarnej moderny Slovenska, ale o ukážku unikátnych diel vybraných autorov. Treba poznamenať, že nie všetci spomenutí slovenskí zberatelia sú členmi Spoločnosti zberateľov umenia. Majitelia veľmi rozsiahlych zbierok sa sústreďujú na vlastnú prezentáciu svojich zbierok, niektorí zberatelia sú časovo mimoriadne zaneprázdnení a iní sa so svojimi zbierkami skôr uzatvárajú.

Napriek tomu, že všetci vystavení autori patria dnes už medzi našu klasiku, nie každý bol už za svojho života uznávaný a rešpektovaný. Nezabúdajme, že prvá polovica 20. storočia bola svedkom dvoch svetových vojen a na kúpu umenia a podporu umelcov nebol práve najpríhodnejší čas. Vzhľadom na skutočnosť, že na Slovensku neexistovala Akadémia výtvarných umení (založená bola až v roku 1949), väčšina slovenských umelcov študovala v Budapešti alebo v Prahe. Mnohí z nich absolvovali aj stáže v Paríži, kde sa bezprostredne zoznamovali s aktuálnymi trendmi v európskom výtvarnom umení. Na tradicionalisticky orientovanom Slovensku to však bolo obdobie, keď museli zápasíť o podoby moderného slovenského umenia, ako sa môžete dozvedieť zo *Súkromných listov Mikuláša Galandu s Ľudovítom Fullom*. Práve tento zápas a snaha o autenticitu, i keď s nesporným vplyvom Paríža, robia z tohto obdobia nesmierne zaujímavú kapitolu z dejín slovenského umenia.

V dejinách umenia nájdeme množstvo príkladov nepochopenia umelca v danej dobe. Často ich nechápali ani iní, na svoju dobu progresívni umelci. Napríklad Cézanne Van Goghovi povedal: „*Úprimne povedané, maľujete ako šialenec.*“ Rovnako aj viacerí slovenskí umelci z obdobia prvej polovice 20. storočia sa presadzovali len pomaly a často prežívali vo veľmi ťažkých podmienkach, najmä počas štúdia či na zahraničných pobytoch. „*Žil som celý mesiac z pôžičiek, ani byt som nezaplatil. Jožo, sú sviatky. Dnes je Veľký piatok, ale nepostím sa preto, že by som bol katolík. Musím, zajtra tiež, snáď sa budem veľmi dlho postiť a potom rovno do neba! Ale nechce sa mi ta. Ešte trochu by som chcel maľovať.*“¹² Cypriána Majerníka, ktorý poslal tento zúfalý list, spomínam aj z iného dôvodu. Jeho diela nie sú na výstave zastúpené preto, lebo tesne pred touto výstavou sa konala v tom istom paláci autorova retrospektívna výstava, na ktorú boli zapožičané aj mnohé jeho najlepšie diela od súkromných zberateľov, a nechceli sme opätovne vystavovať tie isté diela v tej istej budove. Rovnako sme nemohli vystaviť diela viacerých ďalších autorov, ktorých vklad do vývoja slovenského umenia je nesporný. Dôvody boli rôzne: buď sa ich diela z uvedeného obdobia nenachádzali v zbierkach členov Spoločnosti zberateľov umenia, alebo nepatrili medzi ich ťažiskové diela,

čo bolo jednoznačným kritériom tejto výstavy (napr. Ester Šimerová, Koloman Sokol a ďalší). Po roku 1948 prichádza k radikálnej zmene našej výtvarnej scény a vysokú výtvarnú úroveň svojich diel si nedokáže udržať (možno s výnimkou Miloša Alexandra Bazovského, Ester Šimerovej či Júliusa Jakobyho) už takmer nikto. Bolo by veľmi zaujímavé sledovať, ako by sa vyvinula tvorba autorov, keby sa ich umeleckú púť neskončila už pred rokom 1948 (Cyprián Majerník, Eugen Nevan, Mikuláš Galanda), alebo keby neemigrovali zo Slovenska (Koloman Sokol, Endre Nemes, Jakub Bauernfreund, František Reichentál. Dokázali by si udržať svoje umelecké krédo, prestali by tvoriť, alebo by rezignovali pod tlakom metód ortodoxného socialistického realizmu? Dnes sú to však len hypotetické otázky.

Predstavovaná kolekcia je nádhernou ukážkou tvorby slovenských umelcov od konca 19. storočia do prvej polovice 20. storočia, vybrané sú väčšinou doposiaľ nepublikované obrazy. Väčšina týchto diel by bola ozdobou zbierok akejkolvek slovenskej galérie a ich prípadný výskyt na trhu s umením by bol veľkou udalosťou. Keďže však vo všetkých prípadoch ide o overených autorov, zaradených dnes už medzi klasikov, ich diela, najmä takej úrovne, ako sú prezentované na tejto výstave, sa na trhu s umením už takmer nevyskytujú. Zvlášť veľkú radosť som mal z objavených diel východoslovenského okruhu, napríklad diela Konštantína Bauera, Juraja Collinásyho, z neznámych diel Júliusa Jakobyho, Ervína Semiana, Gejzu Csobela, Arnolda Weiss-Kubinčana, Antonína Jasuscha, nádherných obrazov Františka Reichentála, ale vlastne z každého jedného diela, ktoré je na tejto výstave prezentované.

Ivan Jančár

Poznámky:

1. JANČÁR, I.: *Zberateľská vášeň. Slovenské výtvarné umenie 1957 – 1970*. [Kat. výst.] Bratislava : GMB, 2007.
2. Jan Kukul robil manažéra nasledujúcich výstav v Galérii mesta Bratislavy: *Jiří Kolář jubiluje*, Mirbachov palác, 1995; *Milan Paštéka*, Mirbachov palác, 1999; *Alfonz Mucha: Paríž 1900*, Pálffyho palác, 2001; *Alfonz Mucha v USA, na Morave a v Čechách (2)*, Pálffyho palác, 2003; *Pocta Jozefovi Ladovi*, Pálffyho palác, 2004; *Vincent Hložník: Obrazy 1941 – 49*, Pálffyho palác, 2004; *Bojnický oltár*, Pálffyho palác, 2004; *Svet hviezd a ilúzií – Sto rokov svetovej kinematografie v plagátoch*, Mirbachov palác, 2005; *Klenoty českého moderného maliarstva 1907 – 1945*, Pálffyho palác, 2006; *Zberateľská vášeň. Slovenské výtvarné umenie 1957 – 1970*, Mirbachov palác, 2007; *Ján Zrzavý*, Mirbachov palác, 2008.
3. *Klenoty českého výtvarného umenia II. 1956 – 1978. Zo zbierok Vladimíra Železného*, Pálffyho palác, 2006; *František Kupka, Otto Gutfreund. Zo zbierok Medy Mládkovej*, Pálffyho palác, 2001.
4. ZUBAĽ, I.: *Encyklopédia obrazu. Ako rozumieť obrazu*. Bratislava : vyd. Linea, 1999.

5. MELICHERČÍK, I.: *O zberateľstve alebo delirium collectoris*. Bratislava : vyd. Marián Reisel, 2004.
6. JANČÁR, I.: *Nová krv. Mladá slovenská maľba*. [Kat. výst.] Bratislava : GMB, vyd. Krása, 2007.
7. BRUNOVSKÁ, K.: *Albín Brunovský: Kompletné grafické dielo 1960 – 1997*. Bratislava : vyd. Daniel Brunovský a Roman Fečík, 2004.
8. BÖHMEROVÁ, Z. – JANČÁR, I.: *Slovenská grafika 20. storočia*. Bratislava : vyd. GMB, 2007.
9. ČARNÁ, D.: *Po stopách umenia*. Bratislava : GMB, OZ Artfriends, 2009.
10. TROJANOVÁ, E. – BELOHRADSKÁ, Ľ.: *Hranice geometrie. Geometrické a konštruktívne tendencie v slovenskom výtvarnom umení od roku 1960 po súčasnosť*. Bratislava : vyd. PETUM, s.r.o., 2010.
11. BAJCÚROVÁ, K.: *Gustáv Mallý*. Trenčín : Q-EX, 2009; MOJŽIŠ, J.: *Vladimír Kompánek*. Trenčín : Q-EX, 2008; PETRÁNSKY, Ľ.: *Zolo Palugyay*. Trenčín : Q-EX, 2008; JANČÁR, I. – KRIŠKA, F.: *Agnesa Sigetová*. Trenčín : Q-EX, 2007; PETRÁNSKY, Ľ. – PASTIERIKOVÁ, M.: *Ignác Bizmayer*. Trenčín : Q-EX, 2007; ABELOVSKÝ, J.: *Jan Hála. 1890 – 1959*. Trenčín : Q-EX, 2006; BAJCÚROVÁ, K.: *Martin Benka*. Trenčín : Q-EX, 2005; KOSTROVÁ, Z.: *Pavol Tóth*. Trenčín : Q-EX, 2004; MOJŽIŠ, J.: *Galandovci 2. Galandovci po roku 1970*. Trenčín : Q-EX, 2004; MOJŽIŠ, J.: *Galandovci 1. Skupina Mikuláša Galandu*. Trenčín : Q-EX, 2003.
12. Z listu Cypriána Majerníka Jozefovi Cincíkovi, Paríž 23.3.1932. In: PETERAJOVÁ, Ľ.: *Cyprián Majerník*. Bratislava : vyd. Tatran, 1981, s. 52.

SPOLOČNOSŤ ZBERATEĽOV UMENIA

Od začiatku 90. rokov minulého storočia sa Slovenská národná galéria snaží rozvíjať zberateľskú činnosť, okrem iného aj vytvorením Klubu priateľov SNG, v rámci ktorého sa postupne sformovala skupina nadšencov – zberateľov. Vďaka ich aktivite a spolupráci sa v rámci Klubu priateľov SNG organicky vytvorila Spoločnosť zberateľov umenia, ktorá sa na pôde SNG prezentovala aj svojou prvou samostatnou výstavou.

Zhruba po dvoch rokoch sa vytvorili optimálne podmienky na vyčlenenie skupiny z pôvodného organizačného rámca a vytvorenie nezávislej organizácie zberateľov umenia. Dňa 5. mája 2008 bolo schválené predsedníctvo Spoločnosti zberateľov umenia v nasledujúcom zložení: Viliam Plevza – predseda, Dušan Blattner – podpredseda, Jozef Csöglei – správca majetku, Viliam Ziman a Miloš Kleibl – členovia predsedníctva. Schválená bola tiež dozorná rada na čele s Kornelom Duffekom v zložení Oskar Lacskó, Jozef Mihalovič a Dušan Piaček.

Zrušila sa dovtedajšia väzba s Klubom priateľov SNG a Spoločnosť zberateľov umenia sa stala samostatným právnym subjektom ako nezisková organizácia s celoslovenskou pôsobnosťou podporujúca kultúru, humanitné akcie v umení a zberateľstve, výtvarných umelcov a výtvarné umenie.

- 1) Orientácia na klubovú činnosť, čo predpokladá možnosť schádzať sa podľa potreby a záujmu jednotlivých členov s ďalšími členmi, resp. partnermi – nečlenmi Spoločnosti – v priestoroch galérie Spoločnosti (stretnutia, porady s partnermi alebo umelcami a pod.). Pravidelné porady Spoločnosti sa konajú každý prvý štvrtok v mesiaci.
- 2) Usporiadanie troch zberateľských výstav ročne, na ktorých by sa ponúkali výtvarné diela na predaj alebo výmenu tak členom Spoločnosti, ako aj širokej verejnosti.
- 3) Usporiadanie vlastných autorských výstav spolupracovníkom, najmä mladým umelcom, ktorým je blízka činnosť Spoločnosti.
- 4) Rozvíjanie edičnej činnosti a popularizácia výtvarného umenia.
- 5) Získavanie nových členov zo všetkých regiónov Slovenska.
- 6) Spolupráca s galériami, organizáciami výtvarníkov, školami a pracoviskami z rezortu
- 7) Prevádzkovanie Galérie Excelent v Bratislave.

Ťažisko činnosti Spoločnosti zberateľov umenia v súčasnosti spočíva vo výstavnej a vydavateľskej práci, čo potvrdzuje aj prebiehajúca reprezentatívna výstava jej členov v Galérii Silentium na pôde bratislavskej Vysoké školy práva, príprava knižnej publikácie „Súčasní slovenskí zberatelia“, ako aj spolupráca na realizácii tejto výstavy v Galérii mesta Bratislavy.

Slovenská moderna očami zberateľov

Kurátor výstavy, autor textov v katalógu: Ivan Jančár

Asistentka výstavy: Zuzana Treská

Fotografie: Ladislav Sternmüller, Martin Marenčin, Milan Bobula

Jazyková úprava: Janka Jurečková

Grafická úprava: Andrea Andreutti

Vydala: Galéria mesta Bratislavy, 2010